

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 23 november 2025 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. J.W. Sparreboom*

Zingen: Psalm 119 (Oude Berijming)

69 Gij zijt volmaakt, Gij zijt rechtvaardig, HEER
Uw oordeel rust op d' allerbeste wetten
Uw loon, Uw straf beantwoordt aan Uw eer.
Gij eist van ons, dat w' op Uw waarheid letten
Dat wij altoos op hogen prijs Uw leer
En 't heilig recht van Uw getuigenis zetten.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 90 (Oude Berijming)

1 Gij zijt, o HEER, van d' allervroegste jaren
Voor ons geweest een toevlucht in gevaren.
Eer berg en rots uit niet geboren waren,
Eer d' aarde rustt' op hare grondpilaren
Van eeuwigheid, o God Die eeuwig leeft,
Zijt Gij de God, Die eind noch oorsprong heeft!

2 Uw oppermacht, die wij ootmoedig eren,
Kan door een wenk den mens zijn broosheid leren.
Uw wenk alleen, al schijnt ons niets te deren,
Verbrijzelt ons, doet ons tot aarde keren!
Want in Uw oog zijn duizend jaren, HEER,
Een enkele dag, een nachtwaak, en niets meer.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 89 (Oude Berijming)

1 'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheer
Uw waarheid t' allen tijd, vermelden door mijn reer.
Ik weet, hoe 't vast gebouw van Uwe gunstbewijzen
Naar Uw gemaakt bestek, in eeuwigheid zal rijzen
Zo min de hemel ooit uit zijnen stand zal wijken,
Zo min zal Uwe trouw ooit wanklen of bezwijken.

8 *Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht
Uw vrije gunst alleen wordt d' ere toegebracht
Wij steken 't hoofd omhoog en zullen d' eerkroon dragen
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen,
Want God is ons ten schild in 't strijdperk van dit leven,
En onze Koning is van Israels God gegeven.*

Gebod om de opening van het Woord

Schriftlezing: Jozua 24 vers 29 - 33

Jozua en Eleazar sterven

²⁹ Het gebeurde na deze dingen dat Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van de HEERE, stierf, honderdtien jaar oud.

³⁰ Zij begroeven hem in het gebied *dat zijn erfelijk bezit was*, in Timnath-Serah, dat in het bergland van Efraïm ligt, ten noorden van de berg Gaäs.

³¹ Israël diende de HEERE al de dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten die lang na Jozua leefden en die wisten van al de daden van de HEERE, die Hij voor Israël verricht had.

³² En de beenderen van Jozef, die de Israëlieten uit Egypte meegenomen hadden, begroeven zij in Sichem, op het stuk land dat Jakob voor honderd geldstukken gekocht had van de zonen van Hemor, de vader van Sichem. Het was namelijk erfelijk bezit van de zonen van Jozef geworden.

³³ Ook Eleazar, de zoon van Aäron, stierf, en zij begroeven hem op de heuvel van zijn zoon Pinehas, die hem in het bergland van Efraïm gegeven was.

Zingen: Psalm 103 (Oude Berijming)

8 *Gelijk het gras is ons kortstondig leven,
Gelijk een bloem, die op het veld verheven,
Wel sierlijk pronkt, maar krachtloos is en teer
Wanneer de wind zich over 't land laat horen,
Dan knakt haar steel, haar schoonheid gaat verloren
Men kent en vindt haar standplaats zelfs niet meer.*

9 Maar 's HEEREN gunst zal over die Hem vrezen,
In eeuwigheid altoos dezelfde wezen:
Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht,
Dat *zijn* verbond niet trouweloos wil schenden
Noch van *Zijn* wet afkerig d' oren wenden,
Maar die naar eis van Gods verbond betracht.

Prediking

Zingen: Weerklank 221 (Liederen bij het kerkelijk jaar)

2 Jezus, mijn Verlosser, leeft,
eenmaal zal ik bij Hem wezen.
Daar Hij eeuwig leven geeft,
waarvoor zou ik dan nog vrezen?
Hij is 't Hoofd dat aan mij denkt,
dat zijn leden bij zich brengt.

4 'k Weet dat dit vergankelijk vlees
tot het stof zal wederkeren.
Maar, Die uit de dood verrees,
doet mij met Hem triomferen.
Uit het graf roept mij zijn stem,
eeuwig leef ik dan bij Hem.

5 Erfgenaam, geen vreemde meer,
zie ik Hem met eigen ogen.
Vuurge liefde tot mijn Heer
doet mij steeds zijn naam verhogen,
zonder zwakheid zal ik zijn,
zonder zonden, vlekloos rein.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 68 (Oude Berijming)

10 *Geloofd zij God met diepst ontzag!*
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naadren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Zegen